

ΟΙ ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ (ΣΩΤΗΡΗΣ ΚΑΜΑΡΙΝΟΣ)

Κάτι τέτοιες ημέρες σαν την Πρωτοχρονιά καθένας θυμάται τα περασμένα. Κι εγώ λοιπόν θυμήθηκα το παραμύθι που μας έλεγε ο παππούς για τους καλικάντζαρους, όξω από την αφεντιά σας!

Ήτανε το βράδυ της Πρωτοχρονιάς. Αφού αποφάγαμε μαζευτήκαμε γύρω από τη φωτιά. Ο παππούς πούταν τότε παπάς στο χωριό, είχε πιάσει τη μια γωνιά και την άλλη η κυρούλα, με το χιράμι πάντα στην πλάτη, που όλο ανακάτευε τη χόβολη με την τσιμπίδα. Η μάνα μου έφερε στην ποδιά της κάστανα και σύκα.

Το παραμύθι αρχίνιζε τώρα. Το σύνθημα τόδωσε η κυρούλα: **«Κόκκινη κλωστή δεμένη στην ανέμη τυλιγμένη δώστης κλότσο να γυρίσει, παραμύθι να αρχινίσει.»**

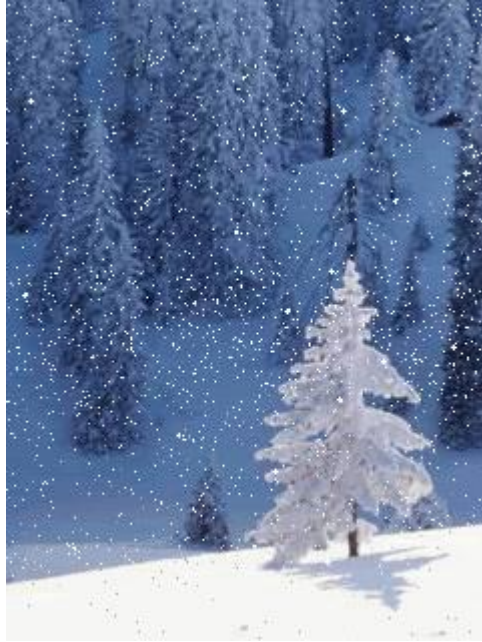
Κι ο παππούς αφού χάιδεψε τα πατριαρχικά γένια του κι έβγαλε το κομπολόι του αρχίνισε:

-Που λέτε παιδιά μου θα σας πω σήμερα πώς εγλίτωσε ο μακαρίτης ο πατέρας μου, Θεός συγχωρέστ' τον, από τα καρκαντζέλια. Πάνε χρόνια πολλά, πάρα πολλά, κι ήταν τέτοια εποχή.

Περιμέναμε Πρωτοχρονιά. Ο Χειμώνας πλάκωσε βαρύς, νερά, χιόνια, κακό μεγάλο. Οι κακόμοιροι οι άνθρωποι οι είχαν κλειστεί στα σπίτια τους πού να ξεμυτίσουν. Θυμάμαι το μπάρμπα-Γιάννη με τα πολλά γίδια τα έκλεισε δέκα μέρες στο μαντρί με τα πράματα. Έπαθε καταστροφή τότες ο μαγκούφης γιατί τα γίδια ήτανε απάνω στη γέννα και θέλανε τροφή.

Για να μη σας τα πολυλογώ με τη βοήθεια του Θεού ο κοσμάκης έκανε καλά Χριστούγεννα γιατί ούτε χιόνι έριχνε ούτε φύσαγε. Μα σε λίγες μέρες πάλι τόστρωσε το χιόνι. Ο πατέρας τότε θα πήγαινε στο μύλο για να κάμει αλεύρι για τη βασιλόπιτα και τις καλλιχέρες, γιατί αυτές πούχε φτιάξει η μάνα καθώς ήτανε μελωμένες τις κάναμε να!!... Είχαμε ένα μουλάρι, μα τι μουλάρι, θεριό μοναχό. Ούτε γομάρι άκουγε ούτε δρόμο. Ο πατέρας τούχε κρεμάσει ένα μεγάλο κουδούνι που ακουγόταν ώρα μακριά. Για να μη σας τα πολυλογώ σηκώθηκε σύνταχα ο μακαρίτης κι έφυγε. Εμείς χουζουριασμένοι κοντά στην ακοίμητη φωτιά ακούγαμε το κουδούνι πόλο κι έσβηγε μες στην σιγαλιά. Το βράδυ, περιμέναμε νάρθη ο πατέρας, περιμέναμε, μα πού τίποτα. Ο καιρός όσο πήγαινε και εχάλαγε. Εφύσα ο βοριάς μανιασμένος κι έκανε όλο το σπίτι να τρέμη συθέμελα. Όξω ξαστεριά, το κρύο σε περνούσε ως τα κόκκαλα, το φεγγάρι βγήκε, ο πατέρας ακόμη να φανεί. Η μάνα η κακομοίρα πού -να της έκανε καρδιά να κάτσει. Όλο κατέβαινε στο χαγιάτι μήπως άκουγε το κουδούνι, κι όλο σταυροκοπιότανε μπρος στο εικόνημα μην πάθει τίποτα ο άντρας της.

Εμείς σερνόμασταν πίσω της πιάνοντάς την από το φουστάνι και εκλαιίγαμε από το κρύο και από την πείνα. Πού να νιώσουμε -νιάνιαρα τότε μαθές- ότι ο πατέρας μου κινδύνευε. Σαν πέρασε ώρα πολλή ακούστηκε το κουδούνι του Κίτσου μας, του μουλαριού μας. Η μάνα μας ξανάσανε. Η καρδιά πήγε στον τόπο της. Κατέβηκε αμέσως και περίμενε αν και φύσαγε και το μουλάρι ήταν μακριά ακόμη. Τέλος ήρθε ο πατέρας ξεπαγιασμένος τρέμοντας από το φόβο του παρά από το κρύο.

«Άστα γυναίκα την φώναξε σαν την είδε, να λες δόξα νάχει ο Θεός που τη γλύτωσα.»

-«Θεούλη μου, Παναγία μου έκανε το σταυρό της η μάνα. Άντε μέσα να ζεσταθείς και μου τα λες.»

Σαν έφαγε καλά ο πατέρας και πυρώθηκε καλά ο πατέρας αρχίνισε:

Μόλις έφτασα στο μύλο είδα το μυλωνά με κάτι άλλους ξενοχωρίτες πούχαν φέρει κι αυτοί γομάρια να κουτσοπίνουν γύρω στη φωτιά. Η κόρη του μυλωνά η Γαρυφαλλιώ έψηγε τηγανίτες. **«Σαν κάτι ραχάτι σήμερα»** είπα στο μυλωνά αφού τους χαιρέτησα. **«Άστα μου λέει το νερό πάγωσε και θ' αργήσω να το βάλω μπρος.»** Κατά καλή μας τύχη που δεν είχε παγώσει όλο κι έτσι αφού τον βοηθήσαμε κι έσπασε πάγους στ' αυλάκι έβαλε μπρος αργά το μεσημέρι. Έφυγα από κει με τα σουρουπώματα, αφού έτσουξα και δυο ποτηράκια για να ζεσταθώ. Επέρασα τη ρεματιά και βγήκα στο ξάγναντο. Εκεί μας έδειρε ο βοριάς και μας επερόνιασε το κρύο ώσπου πέσαμε στη χούνη. Εκεί μπορέσαμε κι ανασάναμε γιατί ήταν σιγαλιά.

Ο Κίτσος έτρεχε γρήγορα τρίζοντας πάνω στο παγωμένο χιόνι σαν να νιώθε πως η κυρά τον περίμενε. Μα κει που τρέχαμε να σου και βλέπω κάτι ζούμπερα πούτρεχαν πίσω μου ουρλιάζοντας.

Έλα Χριστέ μου, είπα κι έκανα το Σταυρό. Πρώτη φορά βλέπω τέτοια οξαποδώ. Μα κείνα όλο και πλησίαζαν. Κατάλαβα πως ήταν τα Καρκαντζέλια και χωρίς να χάσω καιρό δίνω ένα σάλτο και βρέθηκα ανάμεσα στα δυο πλευρά. Κουκουλώθηκα καλά με την καπερόνα, μαζεύτηκα, έσφιξα το καπίστρι. Ο Κίτσος μου σαν να ένιωθε τον κίνδυνο σφίχτηκε όσο μπορούσε. Μα να που μας έφτασαν. Πήδησαν στα καπούλια του μουλαριού, βγάζοντας στριγγές φωνές. Η καρδιά μου πέταγε, μα κράταγα και την αναπνοή μου ακόμα.

«Να τονα πλευρό - να και το άλλο να και το πανογόμαρο, πού ναι ο αγωγιάτης;» άκουγα πού λεγαν με λύσσα. Κι έψαχναν κι όλο έψαχναν ώσπου βγήκαμε στο διάσελο κι αντικρίσαμε το χωριό. Τα δαιμονικά καθώς είδανε την εκκλησιά που 'φεγγε από τα καντήλια, τόβαλαν στα πόδια τρομαγμένα. Εγώ κατέβηκα τότες κι έκανα το σταυρό μου γιατί θα γύριζα γερός στο σπίτι μου.

Εμείς τρομαγμένοι είχαμε κουκουλωθεί κάτω από την βελέντζα κι ακούγαμε αυτά που έπαθε ο πατέρας.

Το παραμύθι του παππού είχε τελειώσει. Η γιαγιά ετσίγκλισε με την τσιμπίδα τη φωτιά που έσβηνε.

- **Και πώς είναι τα καρκαλέτζια παππού;** ρώτησα εγώ.

- **Να παιδί μου σαν μεγάλα τραγιά, είναι με κέρατα, με ουρές, με γένια...**

- **Σαν τα δικά σου;** φώναξα.

- **Βρε!** έκανε η γιαγιά και μούδωσε μια με την τσιμπίδα στα πόδια, **μη λες έτσι του παππού γιατί θα πας στην κόλαση!**

- Ας'το παιδί εσύ, της έκανε ο παππούς, μικρός είναι ακόμη.

- Υπάρχουν ακόμη καρκατζέλια παππού;

- Ναι, παιδί μου, μούλεγε κουνώντας το κεφάλι, είναι ακόμα, αλλά δεν είναι σαν ξωτικά. Έχουν μορφή ανθρώπινη, αλλά ψυχή σατανά. Περιμένουν να σου ρουφήξουν το αίμα. Δε φύγανε κι ούτε θα φύγουν, γιατί ο κόσμος πονηρεύεται σήμερα. Και πρέπει να φυλάγεσθε από αυτούς. Κι ο παππούς τελείωσε μουρμουρίζοντας κάτι απ'το Ευαγγέλιο.

Merry Christmas

Πέρασαν χρόνια από τότε. Ο παππούς και η γιαγιά θα φτερουγίζουν με τους αγγέλους τώρα. Μαζί τους έφυγε ένας κόσμος απλός, απονήρευτος και αγαθός.

Ήρθε άλλος κόσμος πιο μοχθηρός, πιο ψεύτικος.

Αλήθεια μου 'λεγες παππούλη μου.

Τα καρκατζέλια δεν έφυγαν, ούτε θα φύγουν!

Το παραμύθι έγραψε ο ΣΩΤΗΡΗΣ ΚΑΜΑΡΙΝΟΣ και δημοσιεύτηκε στην ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΖΑΡΑΚΑ τον Γενάρη του 1940

Ευχαριστούμε!!!

This is
my
thank you
dance!

